

Quatre poemes desconeguts de Carles Riba

LA NIT

La Nit es una dòna d'intacta juvenesa,
qui ab el mantell que porta negrissim y folgat
cobreix curosament sa bruna desnuesa
talment pera servarla de l'hàlit del pecat.

Ella es la pelegrina
del regne de la pau
qui avensa en la boirina,
d'un caminar suau.
Son esguart d'encisera
guarda una interna llum;
sa flonja cabellera
regala ignot perfúm,
Quan ella tota pura
devalla dels cimals
el prat profón mormura
desitjos passionals...
mes ella resplandenta
de castetat, s'assenta
per a donar al còs,
làs del camí, repòs...

Y en son mantell envolta comensa Dòna-Nit
a dir un cant d'amor que tot es armonia...
El cant de les esferes rodant per l'Infinit...
la Nit el diu pausada, la vall se'n extasia.

«De tots colors», any III, núm. 143 (1910), p. 616.

SONETS A TRES DAMISEL·LES

Damisetlla ingenua

Amor gentil sabentvos sens malicia,
per vos ha pres figura d'un infant;
y veyentlo tant bell, una caricia
li heu fet, ingenua, de germana gran.

Del bes que us ha tornat l'infant, ha impresa
una rosa en l'albor de vostra fas;
rosa de foch qui tota vos ha encesa...

Més la facecia no heu entesa pas,
y del bes d'un infant, a les amigues,
el gaudi n'heu cantat ingenuament
y elles se'n riuen... No'n fassau esment.

Veniu a reposar de les fatigues
d'adolescencia, y parlarem abdós
d'Eros gentil com d'un infant tot rós.

Damisella altiva

Damisella altiva
de gest de primpcesa
ma calma es captiva
de vostra altivesa.

Jo us reto homenatje;
per una mirada
rimes d'esclavatje...
¡Vos me l'heu negada!

Y en vostre seguici
cortisá novici
mancat d'ardidesa,

ma vida's reposa
meditant la glosa
de vostra altivesa.

Damisella recullida

Te vostre pàs la serenor d'un cant
qui'm desfà l'ombra de l'esprit ombriu;
son ritme indefinit un somni diu
d'amor de dòna en pensament d'infant.

Aquell sonet que suspirava el Dant
al ovirar la casta Beatriu,
en vostre pas jo sento que hi reviu
encar més dols y august y triumphant.

Una aroma de verge s'expandeix
per vostre entorn... La sanch hi refloreix,
quan d'un esguart feu estremir els cors.

Jo, al passar Vos, honesta, us imagin
en claretats envolta, y escullint
per les vies eternes, flors de flors...

«De tots colors», any III, núm. 156 (1910), p. 822-823.

Edició a cura de J. M.